

PAUKER
COLLECTION

BÁCS EMESE

CSILLAPÍTHATATLAN FESZÜLTÉG

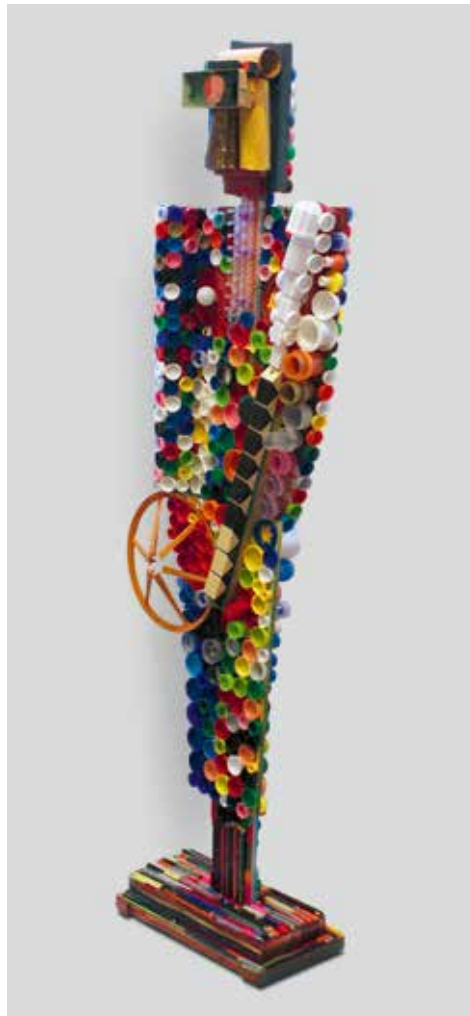
BÁCS EMESE

CSILLAPÍTHATATLAN FESZÜLTÉG

EMPHATIC POWERLESSNESS

PAUKER
COLLECTION

Budapest, 2022

Kosárlabdás nő (elől- és oldalnézet) | Basketball Woman (front- and side-view)

2013–2015, vegyes technika | mixed technique, 197 × 48 × 23 cm

WEHNER TIBOR

TEHETETLENSÉGI NYOMATÉK

Bács Emese alkotásai

Legyen ez a kiindulópontunk: a fiatal művészettörténész, Szabó Noémi az egyik eszmefuttatásában (A kísérletezés állandósága, *Kortárs* 2011. 11. szám) Bács Emese festőművész nyers erőt sugárzó, kíméletlen őszinteséggel megfestett munkáit elemezve fogalmazta meg, hogy ez a művész „...nem decens polgári szalonok szépen kárpitozott kanapéi fölé festi képeit.” Valóban, a modern, a jelenkori képzőművészet új figuratívnak, vagy újrealistának nevezett áramlatához illeszkedő, de attól ugyanakkor finoman elkülönülő, karakteresen egyéni látásmódot tanúsító, az esztétizálást, a tetszetősséget messze elkerülő piktúra képei születtek meg az új évezred első két évtizedében és születnek meg napjainkban Bács Emese képzőművész műtermében. Fontos mozzanat, hogy a képek megalkotását mintegy tíz esztendeje plasztikák, illetve pontosabban domborművek, és térbe állított tárgy-kollázsok sorozata kíséri. A térbe szervezett, domborműveknek és szobroknak csak nagy fenntartásokkal nevezhető alkotásokhoz hasonlóan a keretbe foglalt, a fal elé függesztett, síkba transzponált, talán még azért táblaképeknek minősíthető művek is nehezen kategorizálhatók, bár bizonyos engedelmekkel a mély tradíciókra alapozó városképek és életképek osztályába sorolhatók. A műfajokhoz érkezvén egyúttal jeleznünk kell azt is, hogy a pálya korábbi szakaszaiban a művész fontos portrékból, illetve fantáziaportrékból felfűződő képsorozatokat is festett.

Amiként a korábbi, úgy az újabb képi megjelenítések is a táblaképfestészet több évszázados hagyományát továbbbéltető, határozott alkotói szándékok jelenlétét és valóra váltását tanúsítják, de Bács Emese műegyüttesét mégis a modernitás szelleme hatja át: a művész az anyaghasználatot, az alkotómódszert, a formarendet is egyéni szemlélettel felruházó, újító kezdeményezésekkel gazdagító, különös sugárzású festészeti világot tár elénk alkotásaival. A vegyes technikával kivitelezett, alapvetően akrillal és olajjal festett kompozíciók karakteres jellemző jegye a kollázstechnika, amely a festett és rajzolt képkalkotó elemek és az applikatív összetevők, különböző matériák és kisebb tárgyak egységbe foglalt, a tudatosságokat és a véletlenszerűségeket ötvöző rendje és rendszere által jeleníti meg az általában konkrét, beazonosítható városrészleteket és a városok – Budapest, Bécs, New York – tipikus vagy semleges egységes arculatú lakóit. A dinamikus, élénk színpoltok mellett Bács Emese műveinek szerves képépítő alkotóeleme a gyógyszeres tasak, a szívószál, a kirakós vagy építő gyermekjáték, a fonal, a műanyaghuzal és még ki tudja, mi minden, amelyek révén a képfelület érdekessé, hullámzóvá, dombormű jellegűvé alakul, s amelyek hol a festékrétegek

által takart, hol a képfelületen előtűnő szerepvállalása révén egyszerismind hűvös, távolságtartó, tárgyyszerű atmoszférát sűrítene. A kollázs-képek már egy másik dimenzióba átlépő kompozíciói azok a munkák, amelyek képszövegbe világító lámpácskákat épít a művész: itt a mesterséges fényforrás, illetve a fény egy új fizikai dimenzióval és jelentés-faktorral tágítja ki a művek hatásvilágát.

A művek mellett a művészpálya fontos állomásait jelölő kiállítások címei – *Pillanatképek, Nagyvárosi jelenetek, Itt élünk mi* –, és a tárlatokon felvonultatott képek címei is azt sugallják, hogy Bács Emese a hétköznapi képi krónikása: az aluljárók, a metrólépcsők, a megálló, a villamosok és az autóbuszok, a nyüzsgő, megunt reklámokkal zsúfolt utcák és terek, a jellegtelen közlekedési csomópontok, a szabvány épületekkel szegélyezett, újabb szabvány épületek közé vezető sugárutak már-már szenttelen, érzelemmentes dokumentátora. Nem keresi a szenzációkat, nem tár elénk mellbevágó, megdöbbentő történeteket, hanem csupán mintegy képileg leírja az átlagos, mindennapi jeleneteket: a szótlanság maguk elé bámuló utasokat, a magányosan útjukat róvó járókelőket, a céltalanul ténfergőket és a tétlenül álldogálókat. Az emberalakok nem kommunikálnak egymással, nem kezdeményeznek kapcsolatokat és nem keverednek közösségekké, mindenki a saját magányának foglya. Nincsenek érzelmi kitörések, nincsenek örömök és bánatok, és nincsenek konfliktusok sem, végső soron minden a maga természetesnek és mindennapinak minősíthető, rendes kerékvágásban zajlik és minden valamifajta élénkségbe, harsányságba torkolló unalomba fullad. Zsúfolt és mégis üres minden, és ez korántsem holmi felszín- és mély-problematika. A szürke, monoton, a folytonos ismétlődésekkel terhelt létezés észrevétlenül a múltba hulló pillanatai rögzülnek ezeken az élénk színekben tobzódo képeken.

A nagyvárosi környezet kulisszái között megjelenő emberalakok nem egyéniségek, nem önálló személyiségek, nem karakterek, hanem inkább típusok, élő városi kellékek csupán, akik fásultan, közömbösen kibámulnak a képtérből, vagy a képet szemlélőnek háttal megjelenítettek, így kizárva mindent és mindenkit kavalkádszerű képvilágukból. Képvilágukból, amely színes, de mégis rideg, hideg, csupa-csupa mesterséges elemből felépülő közeg és környezet, amelyben nem kap tenyérnyi helyet sem, vagy csak esetenként, mintegy rezervátumszerű jelenségként bukkan fel a természet. Innen csak egy lépés az elidegenítő, távlati, felülnézeti nézőpont, amelyből a város már hálózat-térképpé alakul, utas-tájékoztató metróvonal-szövevényyé silányul, amely pókhálószerűen befonja magukat az utasokat is. Ám mielőtt súlyos depresszióba esnénk e képek szemlélése közben, arra emlékeztethetünk, hogy az egyik Bács Emese-kiállítás kapcsán ekként vonta meg e festészeti világ szemléleti konklúzióját Pataki Gábor művészettörténész: „Bács Emese egyszerre mutatja fel szereplőinek a monoton mindennapok által korlátok közé szorított lehetőségeit és a műszálas kardigánok, petpalackok és fröccsöntött használati tárgyak világát. Ott van a képeken persze ennek a környezetnek a művi, rövid lejárátú mivolta, de ott az ebből a helyzetből kiaknázható

játékosság lehetősége is. Szemlél, de nem elítél, megért, de nem szánakozik. Megfigyel – gyengéd tárgyilagossággal, fest és applikál – ösztönös, kreatív lendülettel.” (Bács Emese Képzeltbeli utazás című kiállításának katalógus-bevezetője, Debrecen, Hal Köz Galéria, 2018.) Ennek a szemléletnek, ennek a kreatitásnak, ennek a lendületnek a tanúi a hulladék-műanyagrészecskékből, az immár a civilizáció fennmaradását veszélyeztető materiából megformált, művészeti eszközökkel újrahasznosított szemét-tárgyakból összeállított, stilizált, jelzesszerű emberi alakokat idéző plasztikai kollázsok, a XXI. század emberének egyszerre játékos, szánalmas és ironikus emlékművei.

A brassói születésű, 1997 óta Budapesten élő és dolgozó, az ezredforduló éveiben a Magyar Képzőművészeti Egyetemen tanulmányait a két kitűnő mester, Gaál József és Maurer Dóra tanítványaként abszolváló festő immár két évtizedes munkásságáról számos önálló kiállítás révén, megannyi csoportos tárlaton való fellépés alkalmával tájékozódhattunk. A közelmúltban, a magunk mögött hagyott tízes évek második felében a művész budapesti és vidéki városok galériáiban rendezett kiállításain voltak láthatók Bács Emese nagyobb léptékű alkotásai, és a tárgy-kollázsok mellett rendszeresen a kisebb méretű munkák is a falakra kerültek. S noha vitathatatlan, hogy Bács Emese műveinek együttesét mintha a csendes, leíró, szemlélődő attitűd, a meditatív szellemiség, egyfajta festői tűnődés uralná, mégis úgy ítélnénk, hogy a városi színtér dokumentatív-festői tükrözéseit és a városi élet képeit mintha szétfeszítené, már-már szétrobbantaná valamilyen rejtett, a művek mélyrétegeiben lappangó, csillapíthatatlan feszültség. Az új figuratív, vagy újrealista művészeti kategória emlegetése helyett metaforikus célzattal nevezzük ezt a feszültségekben viládozó piktúrát a tehetetlenségi nyomaték festészetének.

TIBOR WEHNER

EMPHATIC POWERLESSNESS

THE WORK OF EMESE BÁCS

Let us take as our starting point the words of the young art historian Noémi Szabó. In the course of a rhetorical flight of fancy (*The Persistence of Experimentation – Kortárs*, 11. 2011) she analyses the works of the painter Emese Bács. Describing their raw power and brute honesty, she writes that these paintings ‘were not painted to be hung above the elegantly upholstered divans of decent, bourgeois salons.’ Indeed, during the first two decades of this new millennium, there have emerged from the studio of Emese Bács a series of paintings which could, in the language of contemporary art criticism, be described as ‘neo-figurative’ or ‘neo-realist’, yet are subtly distinct from these genres, displaying a unique, individual perspective and eschewing straightforward aesthetic appeal. It is worth noting that for the past ten years or so, the creation of these pictures has also been accompanied by sculptural work, or rather a series of reliefs and object collages placed in space. As with these works arranged in space, which may be called reliefs or sculptures only with the gravest of reservations, so even those works transposed onto a two-dimensional plane, placed in a frame and hung on a wall may still be difficult to call ‘paintings’, though with certain concessions they could be categorized as falling within the long tradition of cityscapes and life studies. As regards the question of genres, it should also be noted that in the early stages of her career, the artist also painted an important series of portraits and fantasy portraits.

Both her earlier work and her more recent productions show a deliberate, creative intention to carry forward and manifest the centuries-old traditions of painting, though we can hardly doubt that Emese Bács’s oeuvre is deeply influenced by the spirit of modernity: the use of materials, creative process and formal structure all combine to produce, in her works, an artistic universe enriched and illuminated by a unique perspective and creative methods. Her mixed-medium compositions are generally painted largely in oils and acrylics, but also often include her signature collage technique, in which painted and drawn elements are combined with appliqué components comprising various materials as well as small objects, creating a systemic whole which combines both deliberate and random elements, and which generally portrays concrete, identifiable cities and city districts – principally Budapest, Vienna, and New York – as well as the either typical or uniformly neutral inhabitants of these cities. In addition to vivid, dynamic spots of colour, organic image components of an Emese Bács painting may include medicine pouches, drinking straws,

Gyűjtögető a XIII. kerületben | Collector in the 13th District

2014, olaj, kollázs, farost, deszka | oil, collage, wood-fiber, board, 59 × 82 cm

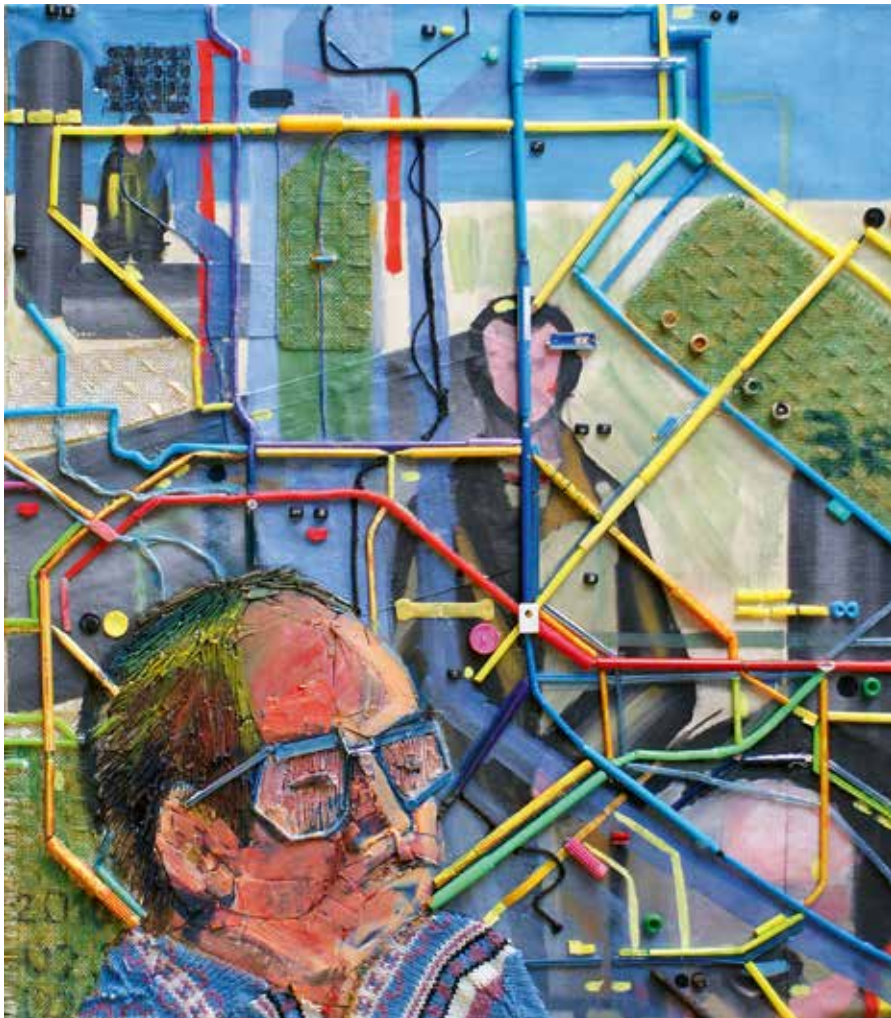
jigsaws, children's building blocks, yarn, plastic wire, and much else besides, in order to create an uneven, raised, relief-form work. Whether these are then covered by layers of paint or form central elements on the surface of the image, they lend the works in question an atmosphere of cool, reserved objectivity. Collage images that have already crossed into a third dimension include those in which the artist has built light sources into the fabric of her image: here this artificial light source, and the light itself, expand the expressive impact of the work through new physical dimensions and new factors of meaning.

In addition to the works themselves, the titles given to the exhibitions marking the key stages in her artistic career – *Snapshots*, *Big City Moments*, *We Live Here (Pillanatképek, Nagyvárosi jelenetek, Itt élünk mi)* – as well as the titles of the works shown at those exhibitions, all suggest that Emese Bács is a visual chronicler of everyday city life: deadpan, almost impassive underpasses, subway stations and steps, trams and buses, bustling streets and squares rammed with mundane advertisements, nondescript transport hubs, and long avenues lined by endless rows of identikit blocks of flats. This is not an art in search of the sensational, and it does not produce scenes of either heartbreak or euphoria. Instead we see average, everyday moments: subway commuters stare wordlessly into space, pedestrians walk the streets amid aimless idlers and drifters. The human figures do not communicate with one another, do not create relationships or form communities; instead, every individual is a prisoner of private loneliness. There are no emotional outbursts, no joys, no sorrows, no conflicts, and in the end everything unfolds along its predictable, well-worn course, until at last consumed by a kind of brash, busy, all-encompassing boredom. Everything is at once crowded and empty, yet this is by no means merely a problem of surface and depth. Rather it is that these bright, vivid images paradoxically capture the grey, monotonous moments of existence, constantly repeated, drifting unremembered into the past.

The human figures who walk the stage of this urban world are not individuals or independent personalities; not characters but rather types, living props, staring indifferently out of the picture space, or else with their backs to the viewer, thus excluding everything and everyone from their pictorial world. From a world which is rich in colour, yet also brittle, cold, and full of artificial elements. A world in which nature does not get so much as a toehold, except very rarely, when it emerges as something equally artificial, like plants in an arboretum. From here, it is only a step to the alienating, long-distance, top-down viewpoint, from which the city is transformed into a network map, collapsing into the form of a passenger information board, but one which, web-like, gradually comes to enmesh the travellers as well. But before the perusal of these paintings begins to leave us too depressed, we should recall the conceptual conclusion drawn by art historian Gábor Pataki, after viewing one of Emese Bács's exhibitions: 'Emese Bács shows how the

possibilities of her characters are constrained by monotonous, everyday life, in a world of polyester cardigans, plastic bottles, and injection-moulded, disposable junk. There is, of course, the artificial, short-term nature of the environment shown in the pictures, but this situation also allows for a certain playfulness. You look, but don't judge. Understand, but don't pity. She observes with gentle objectivity, then paints and applies with instinctive, creative impetus' (catalogue introduction to Emese Bács's exhibition *Imaginary Journey (Képzeletbeli utazás)*, Debrecen, Hal Köz Gallery, 2018). Her perspective, creativity and impetus are all witnessed by her plastic collages, composed of waste plastic, a substance which now threatens the future survival of civilization, now recycled into art to form stylized, sign-like human figures: monuments to twenty-first century man which are at once playful, pitying and ironic.

Born in Brasov/Brassó, but living in Budapest since 1997, Emese Bács graduated from the Hungarian University of Fine Arts, where she studied under two outstanding masters, József Gaál and Dóra Maurer, and we have now been able to experience her work across two decades, through a number of solo exhibitions as well as many group exhibitions. In the second half of the last decade, the artist's large-scale work was displayed in the art galleries of Budapest and provincial Hungarian cities, and in addition to her object collages, smaller works were also regularly hung. While it is indisputable that the totality of Emese Bács's work appears to be dominated by a quiet, objective, reflective attitude, a kind of meditative spirituality or aesthetic contemplation, nevertheless we may also sense that these painted records of the urban environment and images of everyday urban life seem torn, almost blasted apart by some unseen, unassuageable tension lurking somewhere in the deep core of the painting. Rather than trying to categorize these works as neo-figurative or neo-realist, we may be better off thinking of them, at least in a metaphorical sense, as emphatic visual representations of powerlessness.

Egy turista Budapesten II. | A Tourist in Budapest II
2016, olaj, kollázs, vászon | oil, collage, canvas, 78 × 70 cm

MŰVEK
WORKS

2020-as megálló | Station 2020 | 2020, olaj, kollázs, vászon | oil, collage, canvas, 150 × 300 cm

Megálló | Station

2020, vegyes technika, kollázs, zsákvászon | mixed technique, collage, sacking, 57 × 72 cm

Utások XV. | Passengers XV

2019, vegyes technika, kollázs, vászon | mixed technique, collage, canvas, 120 × 150 cm

Utasok XII. | Passengers XII

2018, vegyes technika, vászron | mixed technique, canvas, 100 × 140 cm

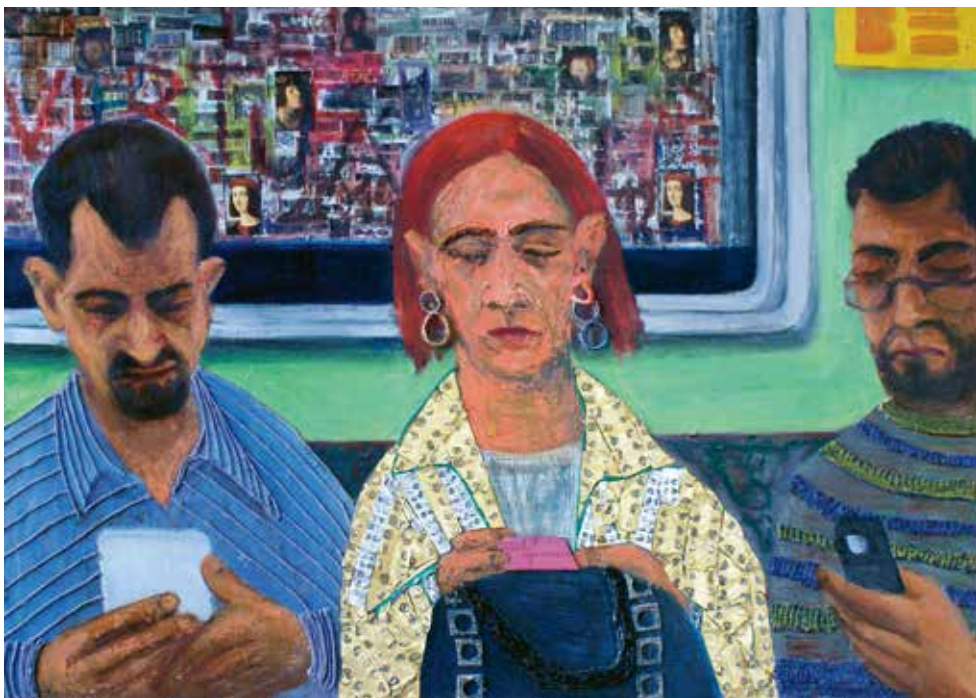
Utasok XVI | Passengers XVI

2019, vegyes technika, kollázs, vászron | mixed technique, collage, canvas, 100 × 140 cm

Nagyvárosi metrófülke | Urban Metro Cab

2020, vegyes technika, kollázs, zsákvászon | mixed technique, collage, sackcloth, 190 × 267 cm

Virtuális lét II. | Virtual Existence II

2015, olaj, kollázs, farost | oil, collage, wood-fiber, 80 × 100 cm

Virtuális lét I. | Virtual Existence I

2014, olaj, kollázs, farost | oil, collage, wood-fiber, 80 × 110 cm

Kövérkés önarckép | Pudgy Self-portrait

2021, olaj, deszka | oil, board, 28 × 35 cm

Egy nő Budapesten | A Woman in Budapest

2010, olaj, kollázs, farost | oil, collage, wood-fiber, 44 × 57 cm

Guggoló férfi (elől- és oldalnézet) | **Squatting Man** (front- and side-view)

2011, festett fa | painted wood, m/h: 96 cm

Nő és férfi (elől- és hátnézet) | **Woman and Man** (front- and back view)

2011, festett fa | painted wood, m/h: 114 cm

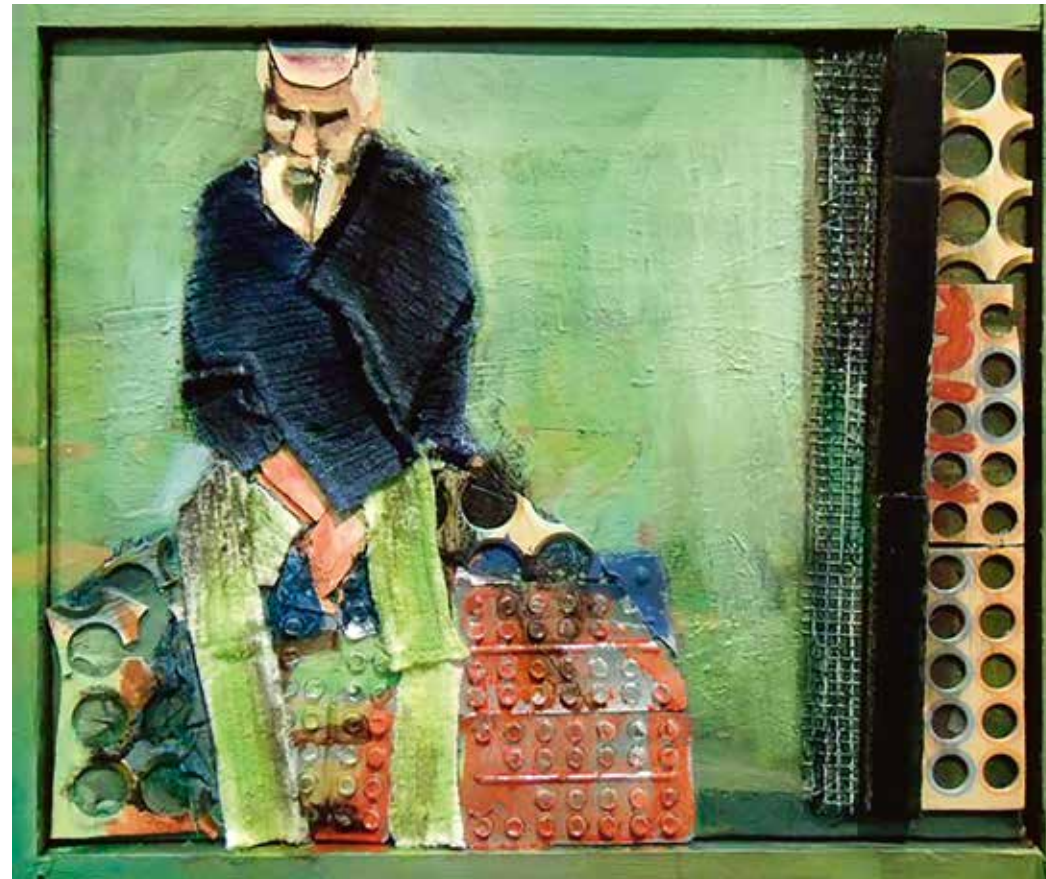

Hajléktalan csomagjaival II. | Homeless Man with his Packs II

2015, olaj, kollázs, vászon | oil, collage, canvas, 25 × 58 cm

Hajléktalan csomagjaival III. | Homeless Man with his Packs III

2015, olaj, kollázs, vászon | oil, collage, canvas, 25 × 58 cm

Hajléktalan férfi csomagjaival I. | Homeless Man with his Packs I

2012, vegyes technika, kollázs, vászon | mixed technique, collage, canvas, 13 × 45 cm

Boltból kijövet, avagy Finom erőszak II. | Coming out from a Shop, or Delicate Violence II
2010-2021, vegyes technika, kollázs, vászon, háló | mixed technique, collage, canvas, net, 92 × 92 cm

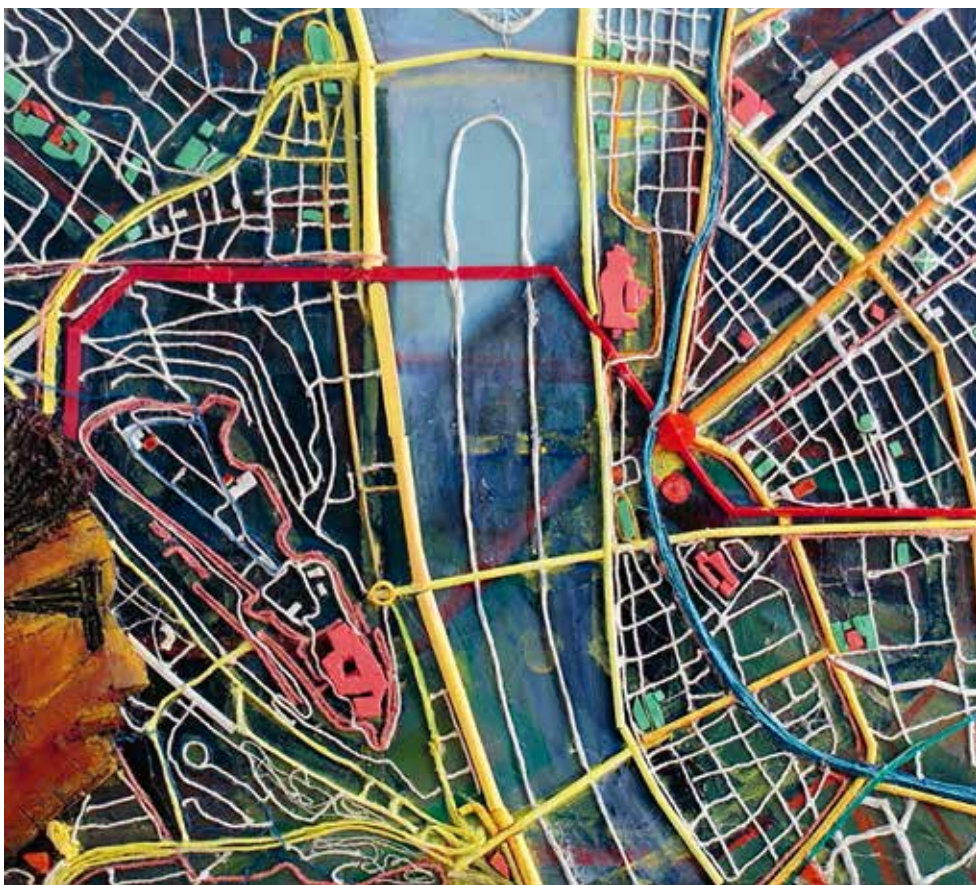

Éjszakai bevásárlás | Night Shopping
2015, olaj, kollázs, farost | oil, collage, wood-fiber, 65 × 80 cm

Cipekedő | Luggar

2015, olaj, kollázs, vászon | oil, collage, canvas, 70 x 115 cm

Egy turista Budapesten I. | A Tourist in Budapest
2015, olaj, kollázs, vászon | oil, collage, canvas, 52 × 58 cm

Budapest | In Budapest
2016, kábekollázs, olajfestés, deszka | collage from cables, oil paint, board, 60 × 86 cm

Zöldes utca | Greenish Street

2015, vegyes technika, kollázs, farost | mixed technique, collage, wood-fiber, 56 × 102 cm

Óbudán | In Óbuda

2020, olaj, kollázs, vászon | oil, collage, canvas, 60 × 80 cm

Egy turista Budapesten III. | A Tourist in Budapest III
2016–2017, olaj, kollázs, vászon | oil, collage, canvas, 80 × 60 cm

A rakparton | On the Embankment
2021, olaj, kollázs, vászon | oil, collage, canvas, 50 × 50 cm

Háború 2014-ben | War in 2014

2014, olaj, kollázs, vászon | oil, collage, canvas, 100 × 110 cm

Háború 2014-ben III. | War in 2014 III

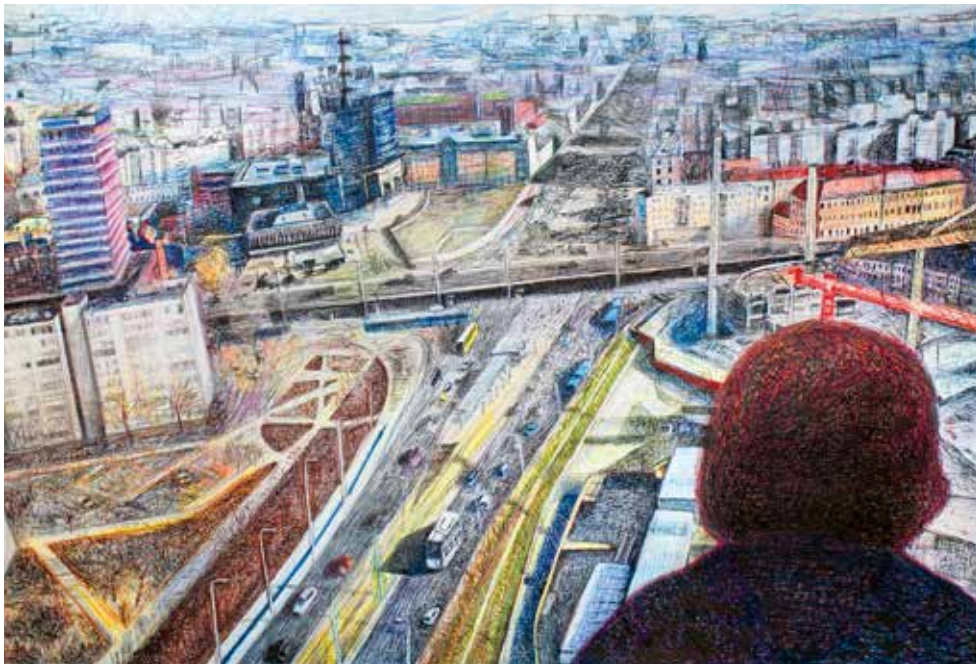
2014, olaj, kollázs, vászon | oil, collage, canvas, 90 × 100 cm

Építkezés Évuval | Building Operations with Evu
2020, olaj, kollázs, vászon | oil, collage, canvas, 60 × 80 cm

Váci út madártávlatból III. | Váci Street from a Bird's Eye View III
2020, kísérleti grafika, papír | experimental graphics, paper, 70 × 100 cm

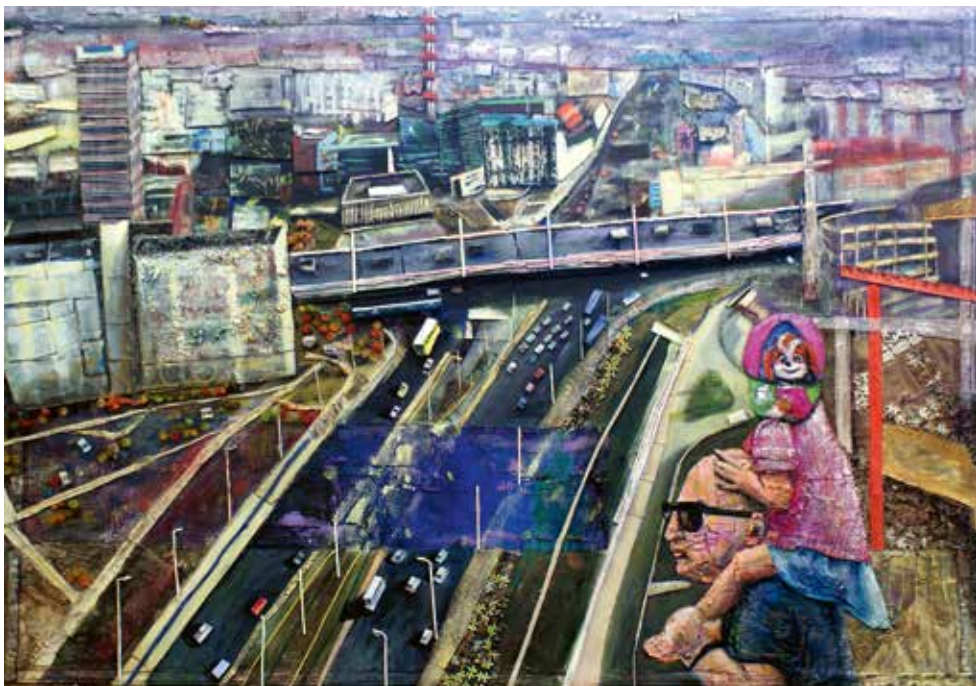
Itt élünk mi III. | The Place Where we Live III

2019, ceruza- és tusrajz akvarell papíron | pencil- and China-ink drawing on watercolor paper, 67 × 97 cm

Három testvér a rakparton | Three Siblings on the Embankment

2020, tus, ceruzarajz, nyomtatás, papír | China-ink, pencil drawing, print, paper, 70 × 100 cm

Árpád híd | Árpád Bridge

2019, vegyes technika, kollázs, vászon | mixed technique, collage, canvas, 146 × 200 cm

Váci út madártávlatból II. | Váci Street from a Bird's Eye View II

2020, kísérleti grafika, papír | experimental graphics, paper, 64 × 90 cm

Itt élünk mi IV. | The Place Where we Live IV
2021, ceruzarajz, papír | pencil drawing, paper, 50 × 70 cm

Itt élünk mi V. | The Place Where we Live V
2021, akvarell, tempera, papír | watercolor, tempera, paper, 66 × 95,5 cm

**Nóra vásárol II.
Nóra is Shopping II**
2021
olaj, kollázs, vászon
oil, collage, canvas
79 × 143 cm

Sínek és hegyek
Rails and Mountains

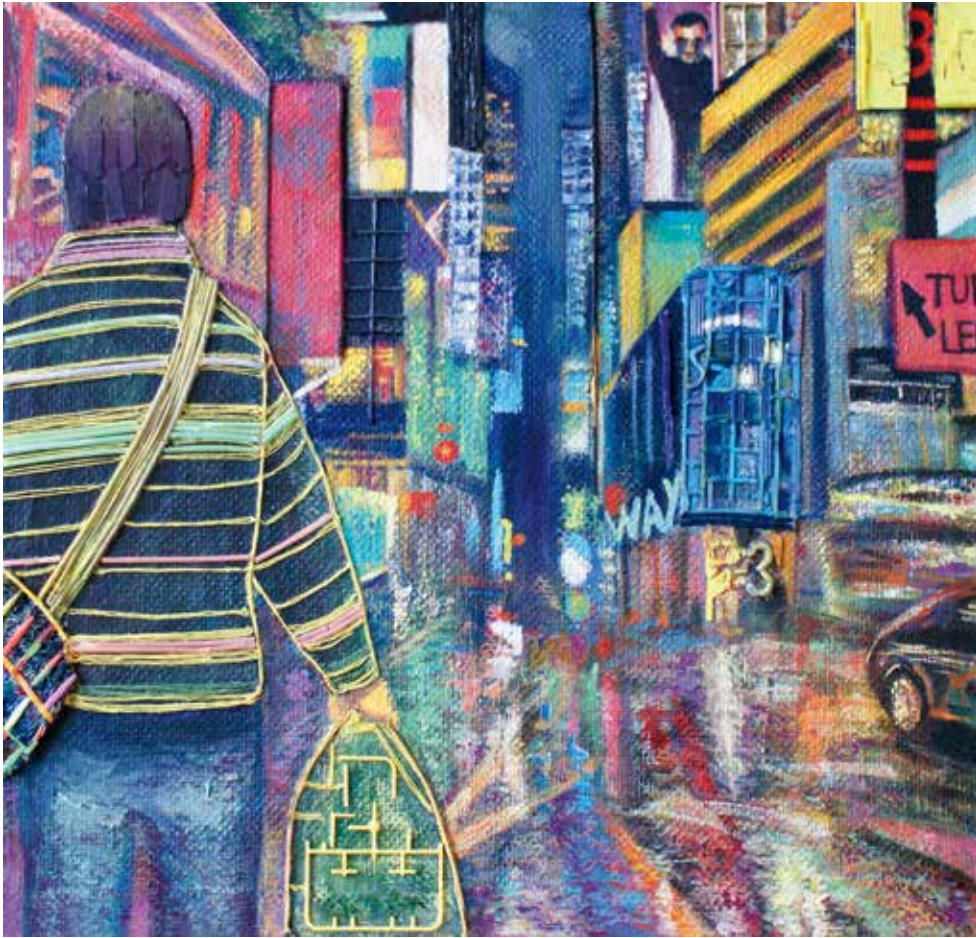
2021
olaj, kollázs, vászon
oil, collage, canvas
73,5 × 141 cm

Itt élünk mi I. | The Place Where we live I
2019, olaj, kollázs, vászon | oil, collage, canvas, 40 × 40 cm

Felhők a Duna Pláza felett | Clouds above the Duna Plaza
2019, olaj, kollázs, farost, vászon | oil, collage, wood-fiber, canvas, 70 × 89 cm

Új Út III. | New Road III

2017, vegyes technika, kollázs, vászon | mixed technique, collage, canvas, 90 × 100 cm

Új Út V. | New Road V

2017, olaj, kollázs, falemez | oil, collage, wooden board, 60 × 107 cm

Nyári utca | Street in the Summer

2013, ceruza- és tollrajz akvarell papíron | pencil- and pen drawing on watercolor paper, 70 × 100 cm

Téli utca | Street in the Winter

2013, ceruza- és tollrajz akvarell papíron | pencil- and pen drawing on watercolor paper, 70 × 100 cm

A legsötétebb éjszaka II. kivilágítva | The Darkest Night II lighted

2018, vegyes technika, kollázs, led-világítás, farost | mixed technique, collage, led lighting, wood-fiber, 40 × 80 cm

Képzeltbeli utazás | Imaginary Travel

2018, vegyes technika, fémlemez | mixed technique, metal sheet, 45 × 62 cm

BÁCS EMESE

telefon: 36 20 477 5963

e-mail: emesebacs@gmail.com

website: www.bacsemese.hu

1978 született Brassóban, Románia
was born in Braşov, Romania
1997– Budapesten él és alkot
lives and works in Budapest

TANULMÁNYOK

EDUCATION

1994–1996

Brassói Művészeti Líceum, grafikai szak
Braşov Art Lyceum, department of graphics

1998–2004

Magyar Képzőművészeti Egyetem, festő szak
Hungarian University of Fine Arts,
department of painting

2001

Erasmus ösztöndíj, Accademia di Belle Arti,
Brera, Milánó, Olaszország
Erasmus scholarship, Accademia di Belle Arti,
Brera, Milan, Italy

2002

Ludwig ösztöndíj
Ludwig scholarship

VÁLOGATOTT DÍJAK

SELECTED PRIZES

2004 *Barcsay-díj, Gruber Béla-díj*
2005 *Fővárosi Önkormányzat – Budapest Galéria ösztöndíja, Bécs*

2006 *Kisgrafikai Biennálé, KISGRAFIKA 2006 díja*
2014 *Ózon Zöld 2014. díja, Magyar Tájak, Országos Tájkép Biennálé, arany diploma*
2015 *XX. Országos Portré Biennálé, bronz diploma, Láthatatlan munka, fődíj*
2018 *Nap mint nap, Óbuda képzőművészeti pályázat, Óbuda Múzeum különdíja*
2019 *Gigacsiga, szoborpályázat I. díj, Művészetek Völgye- és a MANK közös pályázata*
2021 *MMA Művészeti Ösztöndíj Program*

VÁLOGATOTT EGYÉNI KIÁLLÍTÁSOK

SELECTED SOLO EXHIBITIONS

2000 *Nyár, Sala de Arte Victoria, Brassó, Románia*
2002 *Cseh mese, Godot Galéria, Budapest*
2005 *Pécsi Kisgaléria, Pécs*
2006 *Pillanatképek, Collegium Hungaricum, Bécs, Ausztria*
2011 *Városi Művészeti Múzeum, Váczy Péter Gyűjtemény, Magyar Ispita, Győr*
2012 *Structus, Kogart Galéria, Budapest Ember a városban, Magyar Kulturális Központ, Bukarest, Románia*
2016 *Egy turista Budapesten, Vasary Képtár, Kaposvár*
2017 *A városban, MAMŰ, Budapest*
2019 *Itt élünk mi, Magyar Műhely Galéria, Budapest Pályám, Óbudai Kulturális Központ, San Marco Galéria, Budapest*

2020 *Metropolisz, Bertha Bulcsu Művelődési Ház és Könyvtár, Balatonygyörök*
2021 *Bács Emese Szoborinstalláció, Duna Terasz, Budapest*

VÁLOGATOTT CSOPORTOS KIÁLLÍTÁSOK SELECTED GROUP EXHIBITIONS

A művész számos csoportos kiállításon vett részt Magyarországon és külföldön.
The artist participated at several collective exhibitions in Hungary and abroad.

IRODALOM

BIBLIOGRAPHY

GAÁL JÓZSEF: *Bács Emese fametszeteihez, Élet és Irodalom, 2000. december 1.*
HEMRIK LÁSZLÓ: *Külvárosból a külvárosba, Élet és Irodalom, 2002. április 19.*
drMÁRIÁS: *Néma sikolyok, Élet és Irodalom, 2003. szeptember 12.*
HEMRIK LÁSZLÓ: *Kint és bent, fény és árny, Élet és Irodalom, 2004. július 2.*
SZEIFERT JUDIT: *Kor(szerű) rajzok, Élet és Irodalom, 2005. október 28.*
SINKÓ ISTVÁN: *BE a városba, Műértő, 2011. július–augusztus*
SZABÓ NOÉMI: *A kísérletezés állandósága, Bács Emese munkáiról, Kortárs, 2011/11.*
TOLNAY IMRE: *Emberkerti tudósítások, Bács Emese gyűjteményes kiállítása, Balkon, 2012/2.*

NOVOTNY TIHAMÉR: *Járókelők dugóban, Új Művészet, 2014/4.*
SZOMBATHY BÁLINT: *Városi fények pírja, Műértő, 2016. április*
PATAKI GÁBOR: *Térkép e táj, Új Művészet, 2016/10.*
GÁRDONYI LÁSZLÓ: *Térkép és utazók, Bács Emese munkáiról, Mozgó Világ, 2017. június*
WEHNER TIBOR: *Csillapíthatatlan feszültség, Bács Emese kiállítása, Magyar Műhely, 188. sz., 2019*
GARAMI GRÉTA: *Pályám, Bács Emese kiállítása, Új Művészet, 2019/11.*
GALAMBOS ÁDÁM: *Az eldobott tárgy és az ember viszonya, Tiszatáj online folyóirat, 2019/11.*

MŰVEK KÖZGYŰJTEMÉNYEKBE WORKS IN PUBLIC COLLECTIONS

Első Magyar Látványtár, Tapolca-Diszel
Cifrapalota, Kecskemét
Városi Művészeti Múzeum, Győr
Magyar Kulturális Központ, Bukarest, Románia
Vojvodina Múzeum, Újvidék, Szerbia
Collegium Hungaricum, Bécs, Ausztria
Vasary Képtár, Kaposvár
Rippl-Rónai Múzeum, Kaposvár
Pesterzsébeti Múzeum, Budapest
Magyar Grafikáért Alapítvány
Pécsi Galéria, Pécs

56.

KIADÓ | PUBLISHING HOUSE: Pauker Holding Kft.

FELELŐS KIADÓ | RESPONSIBLE PUBLISHER: Miklós Árpád

MŰVÉSZETI VEZETŐ | ART DIRECTOR: Kozák Csaba

FORDÍTOTTA | TRANSLATION: Thomas Sneddon

NYELVI ELLENŐRZÉS | LINGUISTIC CONTROL: Lesnyik Kati

SOROZATTERV ÉS TÖRDELÉS | DESIGN AND LAYOUT: Kószó Imre

DIGITÁLIS KÉPFELDOLGOZÁS | DIGITAL PROCESSING: Horváth István

NYOMDAI KIVITELEZÉS | PRINTING: Pauker Nyomda

FELELŐS VEZETŐ | GENERAL DIRECTOR: Vértés Gábor

A BORÍTÓN | ON THE COVER:

Mester és tanítványai | Master and her Students, 2020

vegyes technika, kollázs, vászon | mixed technique, collage, canvas, 150 × 300 cm

© Bács Emese, Wehner Tibor, 2022

ISSN 2062-8722

ISBN 978-615-5456-65-7

Jelen kiadvány sem részben, sem egészben nem másolható sem elektronikus, sem mechanikus eszközökkel, ideértve a fénymásolást, a számítógépes rögzítést vagy adatbankban való felhasználást, a jogtulajdonos előzetes engedélye nélkül.

No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the written permission of the rightholders.

A kötet megtalálható a British Museum és a Columbia Egyetem könyvtárában.

The book can be found in the library of the British Museum and the Columbia University.

A KIADVÁNY TÁMOGATÓI | SPONSORS OF THE PUBLICATION:

